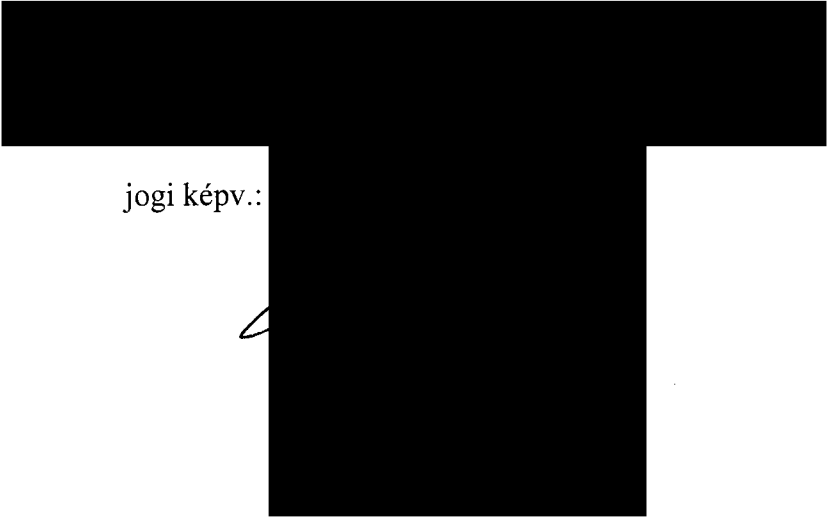

MAGYARORSZÁG
ALKOTMÁNYBÍRÓSÁGA
1015 Budapest,
Donáti u. 35-45.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV / 32 742 / 2015
Érkezett:	2015 DEC 31.
Peldán:	3
Melléklet:	db
	Kezelőiroda:
	H

alkotmányjogi panasz
kiegészítése

jogi képviselő:

a KÚRIA Mfv. III. 10.114/2015/4.
számú ítélete ellen

MAGYARORSZÁG ALKOTMÁNYBÍRÓSÁGA

1015 Budapest,
Donáti u. 35-45.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [REDACTED] kérelmező – kívül jegyzett és csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm, [REDACTED] által – az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv) 27. §-a, továbbá a tisztelt Alkotmánybíróság főtitkárának **IV/3271-1/2015. ügyszámon**, 2015. november 24-én kelt, és jogi képviselőm által 2015. december 3-án átvett levele alapján az alábbi

kiegészítést és hiánypótlást

terjesztem elő alkotmányjogi panasz indítványomhoz.

A fenti ügyben kelt alkotmányjogi panasz indítványom kapcsán előadom, hogy a sérelmezett hatósági és bírósági döntések alaptörvény-ellenességét és az Alaptörvényben biztosított jogaim sérelmét az alábbiakra alapítom.

I. A tisztességes eljáráshoz való jogaim sérelme [Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése és XXVIII. cikk (1) bekezdése]

1./ Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése szerint „*Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.*”

2./ Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerint „*Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.*”

3./ Előadom, hogy ügyem elbírálása (amint az a becsatolt iratokból, határozatokból látszik) hét évet vett igénybe, ami a nyugdíjas ember életében jelentős időnek számít. Átalagkeresetemet öt alkalommal számította újra a nyugdíjbiztosítási szerv, míg végül eljutott a 195.504,- Ft-ig.

4./ A tisztességes eljáráshoz való jogom sérelmét abban látom, hogy a nyugdíj-megállapításom során a magyar és a román társszervek közötti kommunikáció és eljárás alapvetően szabálytalan volt, amely az engem megkárosító döntések sorához vezetett.

5./ A magyar E 205 HU nyomtatvány kitöltésekor a 23 év 86 nap – a magyar törvényeknek megfelelő szolgálati idő – helyett 18 év 121 napot vettek figyelembe azzal az indokkal, hogy a román társszerv már elismerte az egyetemi éveket, noha ez nem lehetséges a román

törvények alapján. A magyar szerv módosította a román E 205 RO formanyomtatványt is, 23 év 95 nap helyett 28 év 60 napot feltüntetve rajta, jogalap nélkül megnövelve a román szolgálati időt, amiről szabályosan csak a román fél saját törvényei alapján dönthetett volna.

6./ Álláspontom szerint kirívóan súlyos jogsértés a nyugdíjbiztosítási szerv részéről az igény előterjesztéséhez használt ún. E200 nyomtatványok szabálytalan kezelése. Az illetékes intézmény köteles lett volna tájékoztatni engem mint igénylőt a nyomtatvány tartalmáról, az adott államban érvényesíthető jogorvoslat módjairól, illetve a fellebbezési határidőkről, erre azonban nem került sor.

7./ A nyugdíjbiztosítási szerv és a bíróság nem ellenőrizte, hogy megkaptam-e a megfelelő formanyomtatványt, hogy arra észrevétel tehessek, amely ellentétes az 574/72/EGK rendelet, 48 cikk (2) bekezdésével. A szabálytalanul végrehajtott módosítások és a vonatkozó EU jogszabályok mellőzése miatt nem volt lehetséges számomra nemzeti nyugdíj számítása (nem volt meg a szükséges 20 év szolgálati idő), ezzel mintegy 39 %-os havi nyugdíj veszteség ért a magyar és mintegy 15% veszteség a román nyugdíjrészből.

8./ Ezen túlmenően a Jogerős Ítélettel zárult perben a szakértőt kötelezte az eljáró bíróság, hogy a vizsgálat során abból induljon ki, hogy a romániai egyetemi éveket a román társadalombiztosítási szervezet számolta be, így elve biztosítottak eljárási lehetőséget arra, hogy a szakértő a valós adatok alapján végezzen számítást. A bíróság korlátozó végzése jogellenes volt, mivel az a szakértő hatáskörébe tartozik, hogy mely okiratok alapján, milyen módszerrel állapítja meg az eredményt. Az igazságügyi szakértői tevékenységről szóló 2005. évi XLVII. törvény 16. § (1) bekezdése alapján a szakértő a szakvélemény tartalmával kapcsolatban nem utasítható. A mellékelten csatolt kérdéseim feltételére nem adott lehetőséget a Jogerős Ítélet meghozatala előtt a bíróság.

9./ Álláspontom szerint a Jogerős Ítélet meghozatala során az eljáró bíróság szabálytalanul, alaptörvény-ellenesen járt el, és ezzel érdemben befolyásolta az eljárás eredményét. Ezzel szintén megfosztott attól, hogy a jogaim érvényesítésre kerüljenek, így az eljárás álláspontom szerint nem felelt meg az Alaptörvény által biztosított tisztességes eljárás követelményeinek.

10./ A tisztességes eljárás követelménye minden olyan eljárásra vonatkozik, amelyben valamely természetes vagy jogi személy az állam jogalkalmazói tevékenysége által érintett. Egységes az értelmezési gyakorlat abban, hogy a tisztességes eljárás követelményének a közigazgatási hatósági eljárásban is érvényesülnie kell.¹ Az Alkotmánybíróság a 14/2004. (V. 7.) AB határozatában a tisztességes eljáráshoz való jogra vonatkozó gyakorlatát összegezve megállapította, hogy a tisztességes eljáráshoz való jog abszolút jog, amellyel szemben nem létezik mérlegelhető más alapvető jog vagy alkotmányos cél, mert már maga is mérlegelés eredménye.

11./ Tekintettel arra, hogy

- (i) a nyugdíjbiztosítási szerv részére nem tehettem észrevételeket az E200-as formanyomtatvány kitöltésével kapcsolatban;
- (ii) a magyar nyugdíjbiztosítási szerv felhatalmazás nélkül, szabálytalanul módosította a román társszerv által kiállított E200-as közokiratot;
- (iii) a bírósági eljárás során a szakértő felé nem tehettem fel kérdéseimet és a szakértőt jogellenesen utasította a bíróság a szakvélemény kimunkálása körében;

¹ DRINÓCZI TÍMEA (szerk.), *Magyar alkotmányjog III. Alapvető jogok*. Budapest-Pécs, 2006. p. 270.

(iv) az ügyem elbírálása hét éve tart;
a tisztességes eljáráshoz való jogomat mind nyugdíjbiztosítási szerv eljárása, mind a bírósági eljárás megsértette, amely alapvető alaptörvény-ellenességet eredményezett.

II. Az általános egyenlőségi szabályból fakadó diszkriminációs tilalommal kapcsolatos jogaim sérelme [Alaptörvény XV. cikk (1)-(3) bekezdései]

12./ Az Alaptörvény XV. cikk (1)-(3) bekezdései szerint:

(1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

(3) A nők és a férfiak egyenjogúak.

13./ Amint az alkotmányjogi panasz indítványomban előadtam az ügyemben történt jogalkalmazás alaptörvény-ellenes azért is, mert teljesen hasonló tényalapról feleségem, [REDACTED] [REDACTED] ügyében teljesen eltérő nyugdíjjogosultsággal kapcsolatos határozat született. Álláspontom szerint, mint minden magyar állampolgárnak, hátrányos megkülönböztetés nélkül jogom van arra, hogy a magyar törvények szerint az egyetemi éveim elismerésre kerüljenek, különösen azután, hogy ezt a Legfelsőbb Bíróság is rögzítette az Mfv.E.10.883/2003/1. számú végzésben.

14./ Magyarország Alaptörvénye az általános egyenlőségi szabályt, illetve az azzal összefüggő egyenlő bánásmódot előíró, illetve jogellenes diszkriminációt tiltó klauzulát a korábbi Alkotmányhoz hasonló tartalommal, de immáron egységesen, egy helyen tartalmazza [Alaptörvény XV. cikk, illetve a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény 56.§, 57.§ (1), 66.§ (1), 70/A.§].

15./ Az általános egyenlőségi szabály, illetve azzal szorosan összefüggő - valójában annak másik oldalát megtestesítő -, a jogellenes megkülönböztetést tiltó előírás [Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdés] nem pusztán alapvető, az Alaptörvényben biztosított jog, hanem az egész alkotmányos szabályozást átható alapelv.

16./ Álláspontom szerint a jelen ügyben a megkülönböztetés alkotmányosságának vizsgálata szempontjából teljesülnek az Alkotmánybíróság által kimunkált ún. „homogén-csoportteszt” feltételei. (104/B/2003. AB határozat: „az a személyi kör, amelyben a diszkrimináció esetleges alkotmányellenes volta értelmezhető, csak homogén csoport lehet, így a diszkrimináció csak az azonos helyzetben lévők által alkotott körön belül, e csoport tagjai egymáshoz viszonyított helyzetére vonatkozó jogi szabályozás tekintetében vizsgálható.”)

17./ Kijelenthető ugyanis, hogy ügyem elbírása szempontjából a feleségemmel ugyanazon „homogén csoportba” tartozunk, mivel

- (i) egyetemi tanulmányainkat Romániába végeztük;
- (ii) Romániában dolgoztunk bizonyos ideig;
- (iii) Magyarországon elismerésre került a Romániában megszerzett egyetemi diplománk;

- (iv) Magyarországon dolgoztunk ezt követően, majd kértük a nyugdíjunk megállapítását és a romániai egyetemi éveinek beszámítását a nyugdíjunkba.

18./ Álláspontom szerint a fentiek alapján megállapítható, hogy az egész eljárás során az eljáró hatóságok és bíróságok megsértették az általános egyenlőségi szabályból fakadó diszkriminációs tilalommal kapcsolatos alaptörvényi rendelkezéseket.

III. A tulajdonjogomhoz való sérelem [Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése és XIX. cikk (1) bekezdése tekintettel a 64/1993. (XII.22.) és 43/1995. (VI.30.) AB határozatokra]

19./ Az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése szerint:

(1) *Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.*

(2) *Magyarország arra törekszik, hogy minden állampolgárának szociális biztonságot nyújtson. Anyaság, betegség, rokkantság, fogyatékoság, özvegység, árvaság és önhibáján kívül bekövetkezett munkanélküliség esetén minden magyar állampolgár törvényben meghatározott támogatásra jogosult.*

20./ A hatósági és bírósági jogalkalmazás során álláspontom szerint egy már jogerősen elismerésre és rögzítésre került – a romániai egyetemi évek tekintetében – megszerzett jogosultságtól fosztottak meg. A Kúria Ítélete ugyan megállapította, hogy az általam hivatkozott végzések tárgya nem az egyetemi évek elismerése volt, de a Mfv.E.10.883/2003/1. számú végzés – összhangban az nyugdíjbiztosítási szerv 37-04218/2002/0017. számú határozatával – rögzítette, hogy 31 év 3 nap szolgálati idővel rendelkezem, amely tartalmazza az egyetemi éveket. Ezek a határozatok beszámították az egyetemi éveket, így ez a kérdés már a 32.M.3145/2010/13. számú határozatot megelőzően eldöntésre került, amit a fenti döntések bizonyítanak, ha nem is ez volt a közvetlen tárgyuk. A *qui prior est tempore potior est iure* alapvető jogelv alapján nem lehet megfosztani egy már megszerzett, jogerős ítélettel is kimondott jogomtól, amely a fentiekén túl sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését is.

21./ Az Alkotmánybíróság már működésének elején rögzítette, hogy a szerzett jogok megvonása sérti a jogállamisághoz szervesen kapcsolódó jogbiztonság elvét.²

22./ Az Alkotmánybíróság értelmezése szerint a jogbiztonság elve többek között megköveteli a szerzett (vásárolt) jogok védelmét, a véglegesen teljesezésbe ment jogviszonyok érintetlenül hagyását, továbbá a múltban keletkezett tartós jogviszonyok megváltoztathatóságának alkotmányos szabályokkal való korlátozhatóságát.³ A társadalombiztosítás szolgáltatásaival kapcsolatban a 43/1995. (VI. 30.) AB határozat rendelkező részében az Alkotmánybíróság kimondta, hogy a jogbiztonság, mint a jogállamiság leglényegesebb fogalmi eleme és a szerzett jogok védelmének elvi alapja, a szociális rendszerek stabilitása szempontjából különös jelentőségű. A határozatban kifejtette, hogy „a szolgáltatásokat és a hozzájuk fűződő várományokat nem lehet sem alkotmányosan megfelelő indok nélkül, sem pedig egyik napról a

² 11/1991. (III. 29.) AB határozat

³ Ld. részletesen: 11/1992. (III. 5.) AB határozat, ABH 1992, 81.; 62/1993. (XI. 29.) AB határozat, ABH 1993, 364, 367.; 5/1998. (III. 1.) AB határozat, ABH 1998, 82, 86.

másikra megváltoztatni.”⁴

23./ Álláspontom szerint megállapítható, hogy az eljárás során szerzett jogomtól fosztottak meg, amely tulajdonhoz való jogomat, mint az Alaptörvényben deklarált jogomat sérti [Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése], továbbá tekintettel a 64/1993. (XII.22.) és 43/1995. (VI.30.) AB határozatokra a hatósági és bírósági eljárás megsértette az Alaptörvény XIX. cikk (1) bekezdésében rögzített szociális biztonsághoz való jogomat.

24./ A fentiek alapján kérem, hogy a tisztelt Alkotmánybíróság az Abtv. 27. §-ában foglalt hatáskörében eljárva az Alaptörvény 24. cikk (3) bekezdés és az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján semmisítse meg a Kúria Ítéletét, a Jogerős Ítéletet, továbbá a Nyugdíjfolyósító Igazgatóság 37-325342009/28. és 55-10021/2012/73. számú határozatait azok alaptörvényellenessége miatt.

Budapest, 2015. december 23.

Tisztelettel:

⁴ ABH 1995, 188, 193, 195. Ld. Az Alkotmány kommentárja. 1-2. [köt.] 2., jav. kiad. Szerk. Jakab András. Bp. Századvég Kiadó 2009. p. 2590-2592.